

Össur Hansen hjá B68 roynir at sleppa framvið Dann Knudsen hjá NSÍ, sum vann grannauppgærdina móti toftamonnum við fyra málum móti einum

Mynd: Jonhard Hammer

Avgerðin fall eftir einari lítlari løtu

Fótbóltur: NSÍ vann stórt á grannunum, og aftur eina ferð varð staðfest, at í fótbólti eru marginalirnir sera smáir

Í stongina og inn ella í stongina og út. Øll tey, sum hava havt nakað við fótbólt at gera, vita, at tað ikki so sjáldan eru smálutir, sum gera av, um eitt lið skal hava viðráð og sigur, ella um tað skal ganga heilt øðrvísi enn teir høvdu vónað.

Uppá ein máta mundi hetta kennast soleiðis hjá toftamonnum, tá teir við Løkin í Runavík vóru annar parturin í tættari og alt annað enn væl leikari grannauppgærd.

B68 var á odda 1-0, tá tað restaði ein minuttir av fyrra umfarinum. Málið fingur teir eftir 32 minuttir, og talan var um stórt verjukíks. Fyrst mistók NSÍ verjan seg í uppspæli í vinstri, Össur Hansen setti ferð á í brots-teigina, men hann steðgaði á, og so tóktist møguleikin at vera burtur, men enn eina ferð mistók NSÍ verjan seg, tá bólturin varð sendur í fót-urnar á Össuri Jacobsen, sum staddur um brots-teig-armarkið smekkaði til í mál-íð.

Og so var tað tveir minuttir fyri hálvleik: Samanhangandi spæli hevði tað verið millum liðið og einki av, men hesa ferð megnaði B68 at spæla seg ígjøgnum í høgru, bólturin varð sendur inn fyri málið, og meðan NSÍ málverjin stóð við fremru stong eydnaðist tað ikki hjá Össuri Hansen fyri

opnum máli at raka bóltin nóg væl.

NSÍ fór í snaralop, Kasper L. Jacobsen stakk Gert Langgaard (fyri fyrstu ferð í langa tíð á liðnum) leysan í høgru, og Kristian Høgni Jacobsen møtti flata innlegginum, sum hann kanón-eradi í meskarar. Í staðin fyri 2-0 til B68 var stóðan 1-1, og eingin ivi kundi vera um, hvør var sinnliga om-áná undir hvíldini.

Stórsigurin

Fyrsta lítila korterið av seinna umfarinum var sera lítið skil á samanspælinum, og møguleikarnir vóru fáir. André Stakhánov hevði hin størsta, tá hann um brots-teigarblettin sendi við síðuna av málinum, eftir at Össur Hansen og Össur Jacobsen vóru komnir ígjøgnum á vinstri.

58 minuttir vóru farnir, tá NSÍ legði seg framum. Arnfinn Olsen hjá B68, sum beinanvegin eftir steðgin kom á vongverjan í høgru fyri Inga Hansen, legði innfyri, málverjin fekk fatur á og sendi høgt og langt undan vindinum. B68 verjan kundi seg noydda at geva horna, og eftir tvey innlegg var Óli Hansen leysur við handara stólpan og stútaði í kassan.

So kundu toftamenn seg noyddar at flyta fólkíð eitt vet longri fram, miðverjarn-

ir tóku meiri lut í áløps-spælinum, og í eina løtu hekk tað betri saman hjá B68, enn tað annars hevði gjørt.

Heimaliðið var væl og virðiliga greitt um stóðuna. Kanska vildu teir taka meiri lut í spælinum, enn teir gjørdu hesa løtuna, tá teir duttu ov langt aftur fyri at verja leiðsluna, men teir sóu alla tíðina møguleikan fyri longum sendingum til illa ansaðu áløpsmennirnir, og tá 83 minuttir vóru farnir gjørdist Kristian Høgni Jacobsen púra leysur eftir diagonalsending, og so var 3-1.

Eddie Mikkelsen loysti Sjørða Jacobsen av á vinstri vongverja síðstu løtuna. Hann er kendur fyri at leggja vandamikil horna-spørk innfyri við vinstri beini úr høgru, og í síðstu løtu evnaði hann at lyfta í handara síðunetið, og so var 4-1.

Í kjallaranum og á loftinum

Sjálvsagt vóru teir fegnar í NSÍ, og soleiðis sum tað tømnaði út, so var einki at siga til, at teir vunnu. Teir høvdu fleiri møguleikar í 2. hálvleiki, og meðan tað var 1-0 til B68 í 1. hálvleiki, stútaðu teir á heimaliðnum eitt innlegg í stólpan.

Í hesum HM tíðum verður ofta tosað um, hvønn

spælistíð liðini hava at fella aftur á, um tað gongur eitt sindur strítið. At siggja til hava teir í Runavík eitt sindur ilt við at vísa ein ávisan stíl, sum tað kanska kundi roknað við, at eitt lið á heiðursmerkjaplássu skuldi havt. Aðalmerkið er, at teir stríðast og eru ágangandi, tá mótstøðumennirnir royna at byggja upp, og úrslitini hava vist, at úrtøkan er ikki so lítil.

Hjá toftamonnum munnu høvðini hanga, nú teir eru farnir í summarmá. Tað sviður í tveimum umfórum at tapa samantalt 9-2, og burtursæð frá einstøkum lítum glottum, so má staðfestast, at heldur ikki hea ferð hekk tað saman, hvørki á verjupartinum ella í áløpspartinum.

Petur Erhard Kjarbo var aftur hesa ferð ein finur dómar. Men tað er óheppið, at hann ikki markerar beinanvegin, hvørjum hann bríkslar fyri og hvønn veg hann dómir. Spælarnir mugu bíða, til hann kemur á staðið. Tað ørkymlar, og tað kann hava óheppið árin á spælið.

jh

– beint nú

Emil Lisberg Jacobsen

Nú koma brakini

Tveir dystir um dagin, onkuntið trýggir. Tað eru korini, fótbóltsáhugaðir sjónvarpshyggar og onnur við mugu liva við í hesum tíðum. Eisini tey, sum eru um at sálást av øllum hesum fótbóltnum, sum verður sparkaður inn í føroysku stovurnar í hesum døgum.

Við hesum mongu dystunum noyðist tú at passa tær lógir, um tú vilt fáa sum mest burtur úr HM-kappingini. Sjálvur royni eg at velja teir mest áhugaverdu dystirnar burturúr, meðan hinir, sum ikki siggja so spennandi út, mugu noyðast við samandráttri ella finna als ikki vegin fram til míni so smátt fótbóltsmóðu eygu.

Nøkur lið eru eitt »must«. Ongland, Brasilía og Danmark (eg havi ikki verið niðri á Flatlondum og lært meg danskt, sum onkur annars vildi vera við herfyri – tað havi eg lært í Glyvra Skúla og av at lesa Anders And) verða altið krossað av í kalendaranum, og jugoslaviska liðið er so avgjört eina messu verða.

Dystir millum Italia og Noreg legði eg ikki í at hyggja eftir. Bara nøvnini á liðnum siga, at tað kann ikki vera áhugavert at siggja – og tað var tað heldur ikki, havi eg latið mær fortalt.

Onkur grætur um, at norðmenn (P. C. Norway) ikki eru við meir, men eg ikki ein av teimum. Tað er ein keðilig stóða at vera í, tá trýggir United-menn eru á norska landsliðnum, men har taka mínar kenslur fyri undirhaldi yvir.

Annars var tað upp á tíðina, at vit sluppu av við allar »fyllurnar«. Tað er ikki fyrr enn nú, at tey stóru brakini vera – tað fyrsta longu í kvøld millum Argentina og Ongland.

Og sunnukvøldið fingur vit tað fyrsta veruliga óvæntaða úrslitið, tá Danmark bukaði nigeriansku humørspælarnar, sum ikki vóru í góðum lag hetta kvøldið. Michael Laudrup var sum í ungum døgum, og ein dystur millum Danmark og Brasilía kann ongantið blíva annað enn undirhaldandi. Ella hvat...?

Í skrivandi lótu er Mexico tað einasta landið uttanfyri Europa og Suðuramerika, sum er eftir í kappingini. Fráfarandi FIFA-forsetin, brasílski Joao Havelange, segði einaferð, at eitt afrikansk land skjótt verður heimsmeistari. Tað fekk hann nakrar atkvøður aftrat fyri, men vit mugu longu nú staðfesta, at tað er langur vegur eftir hjá afrikan-urinum, áðrenn teir veruliga kunnu fáa fatur á tí óvanliga ljóta gullklumpinum hjá FIFA.

Tað eru framvegis teir tungu dreingirnir úr Europa og Suðuramerika, sum vita, hvussu farast skal fram til tær stóru kappingarnar: Spara upp á krefiturnar, tá tú kanst, og tak øll mótstøðulið í álvara. Tað gjørdi Nigeria ikki móti Danmark, og so kundi tað ikki ganga øðrvísi.

Sum Kári Cool hevði sagt tað: Vánaligt!